

NHỮNG NHÂN TỐ SỐNG CÒN VÌ SỰ KHÔI PHỤC NẾP SỐNG HỘI THÁNH

(Saturday—Evening Session)

(Thứ Bảy—Tiết buổi Tối)

Sứ điệp Sáu

Nhân tố xử lý tính khí thiên nhiên của chúng ta để lớn lên trong sự sống và hữu dụng trong phụng sự

Đọc Kinh văn: Mat. 16:22-26; Ga. 2:20; 2 Cô. 1:8-9; 2:15; 3:3-6; 4:5; 5:20; Êph. 6:20

I. Chúng ta phải xử lý tính khí thiên nhiên của mình để lớn lên trong sự sống và hữu dụng trong phụng sự:

- A. Tính khí thiên nhiên của chúng ta chỉ về những gì chúng ta là trong cấu tạo bẩm sinh, còn tính cách của chúng ta là sự biểu lộ tính khí thiên nhiên của chúng ta ra bên ngoài; tính khí thiên nhiên là những gì chúng ta là ở bên trong, còn tính cách là những gì chúng ta biểu lộ ra bên ngoài.
- B. Tính khí thiên nhiên bên trong và tính cách bên ngoài là tinh chất, thể yếu, của bản thể chúng ta; bản ngã bên trong là tính khí thiên nhiên của chúng ta, còn bản ngã được biểu lộ là tính cách của chúng ta.
- C. Điều làm tổn hại nhiều nhất đến sự hữu dụng của chúng ta trong đời sống Cơ Đốc và nếp sống Hội thánh là việc chúng ta sống theo tính khí thiên nhiên; đó là kẻ thù thật sự đối với sự lớn lên của chúng ta trong sự sống thần thượng và là nhân tố chính hủy phá sự hữu dụng của chúng ta trong tay Chúa.
- D. Chúng ta phải học tập chú ý đến “nút thắt” này trong cấu tạo của chúng ta, tức là trong tính khí thiên nhiên của chúng ta; nếu xử lý “nút thắt” này, chúng ta sẽ lớn lên nhanh chóng mà không có bất cứ điều gì cản trở sự lớn lên trong sự sống của chúng ta, và chúng ta cũng sẽ hữu dụng hơn cho Chúa.
- E. Tính khí được ngụ ý trong các từ liệu được sử dụng trong Ma-thi-ơ 16:23-26—*tâm trí, bản ngã và sự sống hồn*; tính khí bao gồm tất cả các yếu tố này; thực ra, chúng ta có thể nói rằng tính khí thiên nhiên của chúng ta là bản ngã của chúng ta.
- F. Xử lý tính khí thiên nhiên của chúng ta là xử lý bản ngã của chúng ta, sự sống hồn của chúng ta (cc. 22-16), người cũ của chúng ta (La. 6:6), và cái “tôi” (Ga. 2:20); chúng ta sẽ hữu dụng như thế nào cho Chúa hoặc chúng ta sẽ gây ra bao nhiêu rắc rối cho Hội thánh tùy thuộc vào tính khí thiên nhiên của chúng ta bị giết chết bao nhiêu; cách để xử lý tính khí thiên nhiên của chúng ta là nhận thức và nhớ rằng chúng ta là những người đã bị đóng đinh và cứ ở dưới sự nhận thức và thực tại ấy suốt cả ngày (c. 20; 5:24-25; La. 6:6; 8:13b).
- G. Tính khí thiên nhiên của chúng ta là bản ngã của chúng ta; nó ở trong chúng ta và nó là chúng ta; nói cách thực tiễn, từ chối bản ngã đơn giản là từ chối tính khí thiên nhiên của mình; là Cơ Đốc nhân, chúng ta phải sống Christ bằng cách liên tục vận dụng linh để khước từ bản ngã và sống bởi một sự sống khác, là Christ chịu đóng đinh và phục sinh được tượng trưng bởi cây sự sống—Sáng. 2:9; Phil. 1:21a; Khải. 2:7; 1 Phi. 2:24; 1 Ti. 4:7-8.

II. Trong công tác của Chúa, chúng ta không nên bị giới hạn bởi tính khí thiên nhiên của mình; thay vào đó, chúng ta nên học tập sống một nếp sống chống lại

chính mình, tức là tính khí của mình; bất cứ điều gì chúng ta có và bất cứ điều gì ra từ chúng ta đều không được đem vào sự phụng sự Chúa—La. 1:9; 7:6; 2 Cô. 3:3-6; 4:5:

- A. Tính khí thiên nhiên của một số anh em phản ánh sự tự tin mạnh mẽ; sự tự tin của họ phải bị đánh đổ bằng cách liên tục khuốc từ bản ngã và trông cậy Đức Chúa Trời Tam Nhất, Đấng làm cho phục sinh—1:8-9.
- B. Một người càng ít được Đức Chúa Trời soi sáng, người ấy càng nghĩ mình sẽ không gặp rắc rối khi vâng phục Đức Chúa Trời; một người lớn tiếng tuyên bố càng nhanh, càng chứng minh rằng người ấy chưa bao giờ trả bất kỳ giá nào; những người có những lời tỏ vẻ thân mật với Đức Chúa Trời có lẽ là những người cách xa Ngài nhất—Mat. 6:1-6, 16-18; Lu. 18:9-14; Phil. 3:3.
- C. Tính khí thiên nhiên của một số anh em là từ chối công tác hề khi nào hoàn cảnh không hoàn hảo hay điều kiện không thích hợp; chúng ta phải khuốc từ tính khí thiên nhiên muốn đòi hỏi một môi trường đặc biệt trước khi chúng ta có thể công tác—1 Phi. 4:1; 1 Cô. 9:23-27.
- D. Chúng ta cần công tác cùng với Đức Chúa Trời bởi sự sống có thể thích ứng mọi tình trạng, có thể nhẫn chịu bất cứ loại đối xử nào, có thể chấp nhận bất cứ loại môi trường nào, có thể công tác trong bất cứ loại hoàn cảnh nào, và có thể nắm lấy bất cứ loại cơ hội nào, để thực hiện chức vụ; chúng ta phải học tập bí quyết kinh nghiệm Christ trong mọi sự và ở mọi nơi—2 Cô. 6:1-2; Phil. 4:5-9, 11-13.
- E. Một kiểu tính khí thiên nhiên khác là kiểu “anh hùng”; kiểu tính khí này là phải làm mọi sự một cách ấn tượng, hoàn hảo và trọn vẹn; một kiểu tính khí thiên nhiên khác là kiểu “phi anh hùng”; kiểu phi anh hùng là không làm bất cứ điều gì cách triệt để hoặc trọn vẹn.
- F. Một số anh em trách nhiệm có yếu tố mạnh mẽ trong tính khí thiên nhiên của họ, cản trở họ phối hợp và hợp tác với các anh em khác; những anh em này thường rất có năng lực và họ cũng có thể dễ dàng gây rắc rối trong nếp sống Hội thánh; thậm chí tính khí của họ có thể là một tính khí với thái độ thống trị, một linh đàn áp, phát ngôn chỉ trích và một linh “luật pháp” và không tha thứ.
- G. Những anh em trách nhiệm khác có thể có tính khí thiên nhiên muốn mọi người yêu thích họ nên họ không muốn xúc phạm ai; điều này giới hạn hiệu năng của họ trong công tác của Chúa, vì khi Chúa muốn phát ngôn một lời khuyên bảo hay cảnh báo chân thật và thẳng thắn với các thánh đồ qua họ thì họ sẽ không làm được—đc. Côl. 1:27-29; 1 Tê. 5:12-13; 1 Cô. 10:5-13; Hê. 3:7-19; 12:25:
 - 1. Hơn nữa, những người có tính khí như vậy có thể biểu lộ “lửa lạ” là tình cảm thiên nhiên với các thánh đồ, thậm chí đến mức khiến họ thiếu đi sự biện biệt đúng đắn và sự giám mục đúng đắn khi chăm sóc Hội thánh, các thánh đồ và công tác—Lê. 2:11; 10:1-2; Dân. 6:6-7; Phil. 1:9; 1 Phi. 2:25; 5:2; Hê. 13:17.
 - 2. Phần chính của lời hứa nguyện Na-xi-rê là biệt riêng chính mình khỏi sự chết chóc đến qua tình cảm thiên nhiên (Dân. 6:6-7); cũng vậy, của lễ bột mịn không có mặt nghĩa là trong Christ không có tình cảm thiên nhiên hay sự tốt đẹp thiên nhiên (Lê. 2:11; Mat. 12:46-50; Mác 10:18).
- H. Nguồn của mọi sự phản loạn giữa vòng chúng ta là tính khí thiên nhiên của những người có liên quan; tham vọng về địa vị (điều đến từ Sa-tan) là yếu tố chính trong tính khí thiên nhiên của mỗi con người sa ngã; gốc rễ của sự bất đồng là bản ngã, tức tính

khí thiên nhiên—Ês. 14:12-13; Dân. 12:1-2; 16:1-3; 1 Sa. 15:10-12; Mat. 18:1-4; 20:20-28; Lu. 22:25-27; 2 Cô. 10:4-5.

- I. 2 Vua. 4:8-10 kể về người nữ Su-nem tiếp đón Ê-li-sê bằng cách chuẩn bị bữa ăn cho ông hễ khi nào ông đi ngang qua; ông không giảng một sứ điệp hoặc thực hiện một phép lạ nhưng người nữ ấy xác định ông là “người thánh của Đức Chúa Trời” qua cách ông dùng bữa; đây là ấn tượng mà Ê-li-sê để lại cho người khác; vì vậy chúng ta phải tự hỏi: “Chúng ta để lại ấn tượng gì cho người khác?”—đc. 2 Cô. 2:15; 5:20; Êph. 6:20.
- J. Nếu Chúa phá vỡ người bề ngoài cùng với tính khí thiên nhiên của chúng ta, chúng ta sẽ không còn bày tỏ bản ngã mạnh mẽ của mình với người khác khi chúng ta tiếp xúc họ; thay vào đó, hễ khi nào chúng ta tiếp xúc người khác thì linh chúng ta sẽ tuôn ra; chúng ta không thể vượt qua các nan đề về tính khí thiên nhiên của mình, nhưng Chúa có thể làm điều này—Gi. 7:37-38; Lu. 18:24-27; 19:2.

III. Linh xử lí người bề ngoài của chúng ta, bản ngã của chúng ta, tính khí thiên nhiên của chúng ta bởi yếu tố giết chết của thập tự giá trong Linh tổng hợp, bởi sự kỉ luật của Linh, bởi sự chiếu sáng của Christ là Linh, và bởi nếp sống Hội thánh, việc kết trái và nuôi chiên:

- A. Để xử lí tính khí thiên nhiên của mình, chúng ta phải từ chối bản ngã và áp dụng quyền năng giết chết của thập tự giá; chúng ta cần thấy và thực tại hóa trong kinh nghiệm rằng Linh tổng hợp, bao-hàm-tất-cả trong linh chúng ta bao gồm sự chết quý báu của Christ cùng với sự ngọt ngào và hiệu năng sự chết của Christ, là điều có thể giết chết tính khí thiên nhiên của chúng ta—Xuất. 30:23-25; Phil. 1:19; La. 8:13:
 1. Là Linh tổng hợp, Christ là thuốc chữa lành chúng ta, làm chúng ta sống động và giết chết mọi điều tiêu cực bên trong chúng ta; khi nhận lấy Ngài là thuốc, chúng ta vui hưởng “việc Jesus bị đặt vào sự chết”, hay sự giết chết của Jesus—2 Cô. 4:10-11.
 2. Trong Linh, có yếu tố giết chết của thập tự giá; vào buổi sáng, khi chúng ta khước từ chính mình để nhận lãnh Đức Chúa Trời vào bên trong, chúng ta cảm biết rằng suốt ngày hôm ấy tiến trình giết chết đang diễn ra bên trong chúng ta.
- B. Mục tiêu sự kỉ luật của Thánh Linh là chúng ta trở thành người được phá vỡ; Đức Chúa Trời phải đặt chúng ta vào chỗ hoàn toàn bất lực và hoàn toàn vô vọng trước khi Ngài có thể có con đường trong chúng ta; mục đích của những thử nghiệm mà chúng ta trải qua là chúng ta có thể nhận được ích lợi của việc biết Đức Chúa Trời hầu Ngài được biểu lộ—1:8-9; 12:9-10; Ês. 40:28-31; Ôs. 6:1-3:
 1. Phá vỡ người bề ngoài là phá vỡ tính khí thiên nhiên của chúng ta; tính khí thiên nhiên của chúng ta làm cho chúng ta khó giải phóng linh; một người không được Đức Chúa Trời phá vỡ không thể được giao phó công tác của Chúa; những gì chúng ta là từ nguyên thủy, bao gồm dáng vẻ và khẩu vị thiên nhiên của chúng ta, đều không tương xứng với Đức Chúa Trời và không tương thích với Đức Chúa Trời—Giê. 48:11.
 2. Bất cứ điều gì chúng ta là do bẩm sinh, dù tốt hay xấu, dù hữu dụng hay không, đều là thiên nhiên và hoàn toàn cản trở việc Thánh Linh cấu tạo sự sống thần thượng vào bản thể chúng ta; vì lí do này, sức mạnh thiên nhiên, sự khôn ngoan thiên nhiên, sự tinh khôn thiên nhiên, tính khí thiên nhiên, các khuyết điểm thiên nhiên, các mĩ đức thiên nhiên, cộng với tính cách và thói quen của chúng ta, tất cả đều phải bị phá đổ để Thánh Linh có thể hình thành trong chúng ta một tính khí mới, tính cách mới, các thói quen mới, các mĩ đức mới và các thuộc tính mới.

3. Để hoàn thành công tác tái cấu tạo, Thánh Linh của Đức Chúa Trời phải chuyển động bên trong chúng ta để soi sáng, cảm thúc, dẫn dắt và dầm thấm chúng ta bằng sự sống thần thượng; Ngài cũng hành động trong môi trường của chúng ta hầu sắp xếp mọi chi tiết, con người, sự việc và mọi điều trong hoàn cảnh của chúng ta nhằm phá đổ mọi phương diện của bản thể thiên nhiên chúng ta để Ngài có thể đồng hóa chúng ta theo hình ảnh của Christ là Con trưởng của Đức Chúa Trời—La. 8:28-29.
 4. Mọi sự trong môi trường của chúng ta đều đã được Đức Chúa Trời đo lường; Ngài sắp đặt mọi sự xung quanh chúng ta, mục đích duy nhất là để phá vỡ những điểm cứng cõi, chậm hiểu, dễ nhận thấy nhất của chúng ta—Thi. 39:9; Mat. 10:29-30; Lu. 12:6.
 5. Nếu người bề ngoài không được phá vỡ, người bề trong sẽ không được giải phóng; chiếc bình bằng đất phải bị phá vỡ trước khi báu vật có thể được giải phóng (2 Cô. 4:7); hễ khi nào dầu còn nằm trong bình thạch cao tuyết hoa thì hương thơm sẽ không được giải phóng (Gi. 12:3).
 6. Một người không được phá vỡ không thể thuận phục người khác; chỉ những ai kinh nghiệm Christ là sự sống thuận phục mới biết sự phản loạn trong tính khí thiên nhiên của họ—Phil. 2:5-8.
 7. Bất cứ ai khoe khoang đều chưa được phá vỡ, bất cứ ai chê trách người khác đều chưa được phá vỡ, bất cứ ai nghĩ mình là một điều gì đó khi không là gì cả đều chưa được phá vỡ, và bất cứ ai tranh đua với người khác đều chưa được phá vỡ—3:3; 1 Cô. 6:7; Ga. 5:25-26; 6:3.
 8. Người nào chưa từng bị đè nén, ngược đãi, xem thường, hoặc đối xử bất công thì vẫn còn thô thiển, hoang dại và vô dụng đối với Đức Chúa Trời; chúng ta không nên có quan niệm sai lầm rằng tất cả các thánh đồ sẽ ngưỡng mộ và tôn trọng chúng ta vì chúng ta được Đức Chúa Trời sai phái, được Đức Chúa Trời kêu gọi và được giao phó công tác của Ngài; người tôn trọng chúng ta hôm nay có thể chế giễu và chà đạp chúng ta dưới chân họ vào ngày mai; đây là con đường của người phụng sự Chúa—Gi. 2:23-25; Công. 14:11-13, 18-21; Mác 11:8-10; đc. 15:9-15.
- C. Việc chúng ta được giải cứu khỏi tính khí thiên nhiên cũng đến từ sự chiếu sáng bề trong của Christ là ánh sáng lớn; sự chiếu sáng này là nhìn thấy những gì Đức Chúa Trời nhìn thấy—Châm. 4:18; 20:27; Thi. 18:28-29; Mat. 4:16; Lu. 11:34-36; Công. 9:3-5; 22:6-10; 26:13-19; Êph. 5:13; Phil. 2:15-16:
1. Điều lớn lao nhất trong kinh nghiệm của Cơ Đốc nhân là sự giết chết đến từ sự chiếu sáng của ánh sáng thần thượng; sự chiếu sáng là giải cứu và sự nhìn thấy là giải thoát; tất cả những ai thực sự nhìn thấy khả tượng về Chúa trong vinh hiển của Ngài đều được soi sáng trong lương tâm về sự bất khiết của mình—Ês. 6:1-8.
 2. Chúa ban cho chúng ta nhiều ánh sáng để phơi bày chúng ta và đánh hạ chúng ta; chỉ có loại chiếu sáng này mới loại bỏ sự kiêu ngạo của chúng ta, và chỉ có ánh sáng này mới ngăn chặn các hoạt động xác thịt của chúng ta và phá vỡ lớp vỏ bên ngoài cùng với tính khí thiên nhiên của chúng ta; càng thấy Đức Chúa Trời, biết Đức Chúa Trời và yêu Đức Chúa Trời, chúng ta càng góm giếc chính mình và càng từ chối chính mình—Gióp 42:5-6; Mat. 16:24; Lu. 9:23; 14:26.
 3. Chúng ta không nên cố gắng cao thượng hay khoan nhẫn bằng nỗ lực của bản thân, tức tính khí thiên nhiên của mình; trái lại, chúng ta nên học tập phủ phục trong

ánh sáng của Đức Chúa Trời, tiếp nhận sự phá vỡ của Ngài, và cho phép môi trường phá vỡ và phá đổ chúng ta.

- D. Nếu chúng ta không hữu dụng trong tay Chúa trong việc chăm sóc người khác thì đó là do tính khí thiên nhiên của chúng ta; nếp sống Hội thánh, việc kết trái và nuôi chiên là ba điều giết chết tính khí thiên nhiên của chúng ta; để xử lý tính khí thiên nhiên, chúng ta phải yêu Đức Chúa Trời bằng cách tiếp xúc Đức Chúa Trời để được truyền dẫn Ngài là ân điển, và chúng ta phải yêu người khác bằng cách tiếp xúc họ để truyền dẫn Đức Chúa Trời là ân điển cho họ—Gi. 21:15-17; Êph. 3:2; 4:29; 1 Phi. 4:10.

IV. Việc Đức Chúa Trời xử lý Gia-cốp là bức tranh đầy đủ về sự ki luật của Thánh Linh và công tác biến đổi của Ngài trong tín đồ Tân Ước để xử lý tính khí thiên nhiên của họ hầu Christ được thành hình trong họ, lớn lên trọn vẹn trong họ, dẫn đến sự trưởng thành; đây là Đức Chúa Trời đang chúc phước cho chúng ta và làm cho chúng ta trở nên phước hạnh cho người khác để họ được cung ứng sự ban phát thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần thượng—La. 12:2; 2 Cô. 3:18; Hê. 6:1a; Sáng. 12:1-3; Êxc. 34:26; Dân. 6:22-27:

- A. Cuộc đời của Gia-cốp cho thấy con người thiên nhiên phải trải qua sự phá vỡ để trở thành Israel, hoàng tử của Đức Chúa Trời; những gì Đức Chúa Trời phá đổ qua môi trường của chúng ta là bản ngã vô giá trị của chúng ta, tính khí thiên nhiên của chúng ta; tuy nhiên, những gì Đức Chúa Trời xây dựng vào trong chúng ta là chính Ngài, Đấng vô song, tối thượng và vô hạn—1 Cô. 3:12.
- B. Đức Chúa Trời đã định cho Gia-cốp phải sống một cuộc sống chiến đấu suốt đời; Ngài sắp xếp cách có tổ chức mọi hoàn cảnh, tình huống và con người trong cuộc đời của Gia-cốp và khiến tất cả những điều này cùng tương tác để tốt cho Gia-cốp hầu Ngài có thể biến đổi Gia-cốp, một người tiếm vị và nắm gót, thành Israel, hoàng tử của Đức Chúa Trời—Sáng. 25:26; 32:24-32.
- C. Biểu hiện mạnh mẽ nhất về sự trưởng thành của Gia-cốp trong sự sống (giai đoạn cuối của sự biến đổi) là sự kiện Gia-cốp chúc phước cho mọi người; bàn tay tiếm vị của ông trở thành bàn tay chúc phước; phước hạnh là sự tuôn tràn Đức Chúa Trời là sự sống cho người khác qua sự trưởng thành trong sự sống—47:7, 10; 48:14-16; 49:1-28.